

سرِ اَدَت ما و آستان حضرت دوست
که هر چه بر سر ما می رود اَدَت دوست
نظیر دوست ندیدم، اگر چه از مه و مهر
نهادم آینه در مقابل رُخ دوست

مهمانی ترانه

میزبان: محمد علی بهمنی
عنوان: بهار بهار!

بهار، بهار!
پرنده گفت یا گل گفت؟
خواب بودیم و هیچکی صدایی نشنفت!
بهار بهار... صداهمون صدای بود
صدای شاخه ها و ریشه ها بود
بهار بهار، چه اسم آشنایی!
صدات میاد اما خدوت کجایی؟
و ابکنیم پنجره ها رو یا نه؟
تازه کنیم خاطره ها رو یا نه؟
بهار اومد لباس نوتنم کرد
تازه تر از فصل شکفتنم کرد
بهار اومد با به بغل جوونه
عیدو آورد از تو کوچه تو خونه
حیاط مایه غریبل
باغچه مایه گلگون
خونه ما همیشه
منتظر به مهمون
یادش بخیر یگچا چه خوب بود
حیف که هنوز صُب نشده غروب بود
آخ که چه زود فُکَل عیدیا مون
وقتی شکست باهاش شکست دلا مون
بهار اومد بر فار و نقطه چین کرد
خند به دلمر گچی زمین کرد
قد قدر فصل بهار و دوس داشت
واشدين پنجره ها رو دوس داشت
بهار بهار به غصه ی همیشه
منظره های ما پِشت شیشه
بهار بهار حرفی برای گفتن
توفصل بی حوصلگی شکفتن
بهار بهار پرنده گفت یا گل گفت؟
ما شنیدیم هر کسی خوابه نشنفت

پیک خبر

خرید از نمایشگاه کتاب مجازی با پست رایگان

رئیس نخستین نمایشگاه مجازی کتاب تهران، گفت: کتاب های عرضه شده در این نمایشگاه با تخفیف ۲۰ درصدی در اختیار خریداران قرار می گیرد و خریداران می توانند کتاب ها را بدون پرداخت هزینه پستی دریافت کنند. به گزارش ایسنا، ایوب دهقانکار با بیان این که فرایند اجرایی نمایشگاه مجازی کتاب تهران، شتاب بیشتری پیدا کرده است، به موضوع یارانه خرید کتاب برای طلاب و دانشجویان هم اشاره کرد و افزود: این گروه ها می توانند برای دریافت یارانه اعتباری خرید کتاب، از ۱۸ دی ماه به سایت «ektad.ir» مراجعه و درخواست خود را ثبت کنند. در نمایشگاه مجازی کتاب تهران، چیزی به اسم صدور فیزیکی بن کتاب نداریم؛ بلکه تمام یارانه ها به کد ملی افراد اختصاص پیدا می کند.

رقابت زمستانه تک آهنگ ها

از سوگواری همایون و تجربه متفاوت سالار تا تلاش رضاصادی برای انتقال فضای مثبت در موسیقی

سووشون همایون شجریان

تک آهنگ «سووشون» اولین اثر منتشر شده همایون شجریان بعد از درگذشت پدرش استاد محمدرضا شجریان است. در این اثر، با سوگواری موسیقایی همایون مواجه خواهید شد که به واسطه ترکیب شعر پوریایوری و مصرع «جان پدر کجاستی (که بعد از حمله تروریستی دانشگاه کابل رایج شد)» و آهنگ سازی تهمورس پورنظاری، در لحظات سوگواری خلق شده است. همایون شجریان در این اثر، بیشتر از آن که به دنبال خلق کاری نو و مسحور کننده در چارچوب موسیقی کلاسیک باشد، به خلق یک سوگواری از دل برآمده بوده است. در واقع آهنگ «سووشون» که نام رمانی از زنده یاد سیمین دانشور نیز است و برگرفته از مراسمی در سوگ سیاوش، قهرمان افسانه ای شاهنامه، حکایت سوگواری همایون برای پدر است.

جواد نوائیان رودسری
info@khorasannews.com

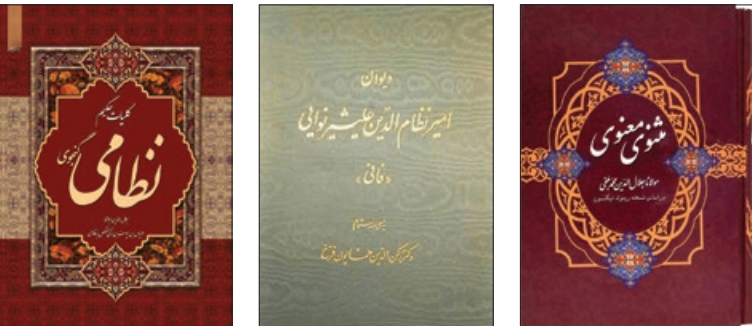
قصه پر غصه مصدا ره میراث ملموس و ناملموس فرهنگی ایران، به جاهای خیلی خطرناک رسیده است؛ آن قدر خطرناک که اگر حواسمان نباشد، مسئولان ترکیه ای یا شاید اماراتی، همین فردا تصمیم می گیرند «زیگورات چغازنبیل»، بنایی چند هزار ساله و متعلق به عیلام قدیم در خوزستان را هم به نام خودشان بزنند؛ چون احتمال می رود روزی روزگاری یکی دو نفر از ساکنان آناتولی یا بومی های آن سوی خلیج فارس، در کار ساخت آن شرکت داشته اند؛ تعجب نکنید! دروغ استخوان نیست که در گلو گیر کند! وقتی ما با تاریخ ۱۰ هزار ساله سرزمینمان، راحت از کنار ارزشمندترین میراث پیشینیان عبور می کنیم و بی خیال مفهوم عمیقی به نام فرهنگ و هنر ایرانی می شویم، نسخه های بدلی مثل قارچ رشد می کنند؛ آن وقت عربستان هم به فکر ثبت هنر خوشنویسی به نام خودش می افتد و مصداق «قورباغه ای» می شود که در «شهر به هم ریخته هفت تیر» می کشد!

تاراج های ناملموس

این روزها خبرهایی دربارۀ ثبت میراث ناملموس ایران در یونسکو به گوش می رسد که در وهله اول، آدم فکر می کند خبرهای خوبی است؛ اما این خوب بودن، فقط مربوط به بخشی از خبر است و اگر قرار باشد همه ماجرا رو شود، آتش به دل هر ایرانی وطن دوستی می زند؛ باور کنید که میراث اجدادی ما، از شمال و جنوب و غرب و شرق، مورد همه و تعرض است. دیروز، خبرگزاری ایسنا، در گزارشی تفصیلی، از پشت پرده ثبت های اخیر جهانی ایران رونمایی کرد؛ جمهوری آذربایجان، یکراست به سراغ فرهنگ اصیل ایرانی رفته و «جشن انار» را با عنوان «نار بازمی آید» (۱) به نام خودش ثبت کرده است؛ انگار نه انگار که مردم این مُلک قرن هاست که با این جشن پیوندی ناگسستنی دارند و انار، بخشی از هویت جشن یلدای آن هاست. فاجعه به همین جا ختم نمی شود؛ ترکیه سال هاست که به جان مفاخر فرهنگی ما افتاده است؛ به بهانه گستره فرهنگ ترکی تا عمق آسیای میانه، همه چیز را شخم می زند و هر چه دم دستش می رسد، از فارابی، بوعلی و مولوی بگیر تا زین العابدین مراغه ای و دیگر هنرمندان ایرانی، همه را برمی دارد و به نام خودش می کند. وقتی مسئولان ما خواب هستند یا برنامۀ ای مدون و جدی برای ثبت و حراست از میراث ملموس و ناملموس ایران ندارند، کار بهتر از این نمی شود. به قول نویسنده گزارش ایسنا، آیا مطمئن هستیم که جمهوری آذربایجان، بعد از «جشن انار»، به سراغ «جشن یلدا»ی ایرانی نمی رود و مدعی نمی شود که همه این ها مال ماست؟

قصه تلخ مینیاتور ایران

۲۶ آذر ماه امسال بود که ایران به همراه جمهوری آذربایجان، ترکیه و ازبکستان، پرونده «هنر مینیاتور» را ثبت جهانی کرد.

این که اصلاً ترکیه در این پرونده چه کاره است، خودش داستان غریبی دارد؛ در سراسر آناتولی، محدوده جغرافیایی که ترکیه را دربر می گیرد، یک مینیاتور بیست لایق و نامی یافت نمی شود و آن چه از میناتور و نگارگری ایرانی در موزه های استانبول و آنکارا موجود است و آن را به اسم هنر خودشان به خورد جهانگردان می دهند، همه شاهکارهایی است که در ایران، به ویژه ایران عصر صفوی پدید آمد. جمهوری آذربایجان هم دست کمی از ترکیه در این ماجرا ندارد. عجیب این جاست که افغانستان، با وجود قرار داشتن شهر هرات در آن که به نوعی مهد مینیاتور ایرانی است، اصلاً سهمی در این پرونده نداشته، اما ازبکستان که ماترک تیمور لنگ را به رخ دنیا می کشد، مدعی هنری است که بنیان گذار دودمان گورکانی، با چپاول و غارت سرزمین های غربی و به ویژه ایران، به سمرقند برد. با این حال، آن چه آدم را عذاب می دهد، فقط این ادعاهای پوشالی و انکار فرهنگ ایرانی و جایگزین کردن آن با یک فرهنگ موهوم نیست؛ هنگامی که برخی در کشور ما، جشن ثبت جهانی مینیاتور را با عنوان «نگارگری ایرانی» می گرفتند – که البته در اسناد رسمی یونسکو اشاره ای به ایرانی بودن این هنر نشده است – مستنداتی از طرف کشور های شریک ایران در این پرونده، به یونسکو ارائه شد که آهرا نهاد هر ایرانی بلند می کند؛ ایران نسخه ای از مینیاتور داستان های شاهنامه فردوسی، ترکیه نسخه ای از مینیاتور داستان های مثنوی مولوی، آذربایجان نسخه ای از مینیاتور داستان های نظامی گنجوی و ازبکستان، نسخه ای مینیاتوری از آثار و اشعار امیرعلیشیر نوائی را ارائه کرد. به دیگر سخن، حضرات خیلی راحت مالکیت ضمنی خود را نسبت به سه شخصیت برجسته فرهنگی ایرانی ابراز کردند؛ مولوی، نظامی و امیرعلیشیر نوائی! حکومت هایی که مسئولان حنی قادر نیستند یک خط از اشعار این بزرگان را

مصادره ضمنی مولانا، نظامی گنجوی و امیرعلیشیر نوائی توسط ترکیه، جمهوری آذربایجان و ازبکستان به بهانه ثبت مشترک مینیاتور

وزارت میراث فرهنگی، دست مریزاد!

چشمشان روشن که قرار است اورا هم، در کنار مولوی و نظامی، از فرهنگ ایرانی منزع کنند و به فرهنگ های موهوم و من درآوردی پیوند بزنند.

بیابید باور کنیم

مسئولان محترم! بیابید باور کنیم که این پایان ماجرا نیست؛ هنوز آغاز آن است. ثبت جهانی «نوروز» توسط ایران و با مشارکت چند کشور دیگر، خوب است، ولی نه آن قدر که بتواند مرهمی بر اضطراب ایران دوستان باشد. نگاهی به سیاهه همسایگان برای ثبت جهانی ببندازید؛ طبق گزارش ایسنا، جمهوری آذربایجان به دنبال ثبت انفرادی پرونده ساز موسیقی «بالابان» (۲) است؛ در حالی که اگر بنا به ادعای طرح پرونده باشد، ایران و ارمنستان هستند که در این قضیه ذی حق محسوب می شوند. بزرگواران! ما برای ثبت جهانی هنر خوشنویسی اسلامی، با ده ها هنرمندی که از قرن ها پیش تا امروز در ایران ظهور کرده اند، از میرعماد قزوینی و علیرضا عباسی دوره صفویه بگیریم تا میرزا رضا کلهر دوره قاجار و حسن میرخانی در دوره اخیر، باید به مصاف ۱۶ کشور عربی و ترکیه برویم. کشور های عربی می خواهند این هنر را با نام «خوشنویسی عربی، دانش، مهارت و شیوه ها» (۳) در یونسکو ثبت کنند؛ ۱۶ کشوری که در میان آن ها عربستان سعودی، بحرین، کویت، امارات، سودان و موریتانی حضور دارند؛ کشورهایی که جمع دوره تاریخی همه آن ها، به اندازه طول دوره حکومت صفویه در ایران نمی شود! کشورهایی که به دلیل بی هویتی، در به در دنبال سرقت هویت هستند و با انکار فرهنگ بزرگ ایرانی در پهنه گسترده خاورمیانه، در پی خلق و قالب کردن فرهنگ های جزئی و ساختگی اند. آیا نمایندگان مادر سازمان های بین المللی، از این اقدامات خبر دارند و کاری نمی کنند؟ آیا قرار است ما همیشه در این پرونده ها، آخر صف بایستیم و ترکیه را آن قدر جری کنیم که بخواد هنر خوشنویسی را با عنوان «حسن خط، هنر باستانی خوشنویسی اسلامی»، فقط به نام خودش ثبت و میراث هنر ایرانی را لوطی خور کند؟! آیا تاکنون دیده اید که کشور ترکیه یا جمهوری آذربایجان که اشتیاق فراوانی هم در بلعیدن مفاخر و فرهنگ همسایگان خودشان دارند، سروقت اروپایی ها بروند؟ مگر ترکیه با قاره سبز هم مرز نیست؟ مگر سوابق تاریخی مشترک ندارد؟ مگر بخشی از فرهنگ باستانی یونان درون آناتولی مستقر نیست؟ پس چرا حواس مسئولان ترکیه ای همیشه به سوی شرق است و سراغی از غربی ها نمی گیرند و اگر هم بخوادند چنین کنند، پابرهنه و وسط معرکه نمی دوند؟! این ها، همه سوالاتی است که باید پاسخی برایشان ارائه کرد و به دنبال رفع این خطر مُهلک بود؛ باور کنید میراث فرهنگی ایرانی در خطر است.

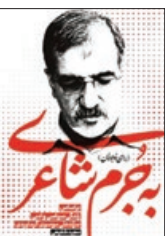
پی نوشت:

- 1-Nar Bayrami, traditional pomem granate festivity and culture
- 2-Craftsmanship and performing art of balaban
- 3-Arabic calligraphy, knowledge, skills and practices

اخبار جهان هنر

روایت زندگی موسوی گرمارودی در «به جرم شاعری»

کتاب «به جرم شاعری»، به تازگی و با قلم مجید شفیع، منتشر شده و نویسنده تلاش کرده است تا زندگی سیاسی و ادبی سید علی موسوی گرمارودی را برای نوجوانان ترسیم کند.

به گزارش ایرنا، سیدعلی موسوی گرمارودی از مشهورترین شاعران نوگرای دهه ۵۰ است که به دلیل ایینی و انقلابی بودن آثارش و نیز تأثیر آن، پس از انقلاب اسلامی از بنیان گذاران شعر انقلاب بود. وی به دلیل فعالیت های انقلابی در دوره پهلوی، به زندان افتاد و این کتاب روایت گر آن سال های سخت و تجارب ذی قیمتی است که گرمارودی از این رهگذر به دست آورد. کتاب «به جرم شاعری»، از سوی انتشارات موزه دفاع مقدس و انقلاب اسلامی در ۱۴۴ صفحه و در هزار نسخه، به قیمت ۴۰ هزار تومان منتشر شده است.

اسکار دنیای موسیقی تسلیم کرونا شد

شصت و سومین دوره اهدای «جوایز گرمی» که به اسکار دنیای موسیقی معروف است، به دلیل تداوم نگرانی ها از شیوع کرونا، تا ۱۴ مارس (۲۴ اسفند ۹۹) به تعویق افتاد. به گزارش ایرنا،

برگزار کنندگان این مراسم با انتشار بیانیه ای اعلام کردند: پس از گفت وگوهای جدی که با کارشناسان بهداشت و سلامت، میزبانان مراسم و هنرمندان مدعو داشتیم، تصمیم بر آن شد که شصت و سومین دوره سالانه اهدای جوایز گرمی، روزیک شنبه ۱۴ مارس سال ۲۰۲۱ (۲۴ اسفند ۹۹) برگزار شود. این دوره از جوایز گرمی ابتدا قرار بود در تاریخ ۳۱ ژانویه (۱۲ بهمن ۹۹) با اجرای «ترو نوآ»، کمدین مشهور اهل آفریقای جنوبی برپا شود، اما با توجه به گزارش های ضد و نقیضی که در چند روز گذشته، درباره اجرای این مراسم به گوش می رسید، به تعویق افتادن آن چندان دور از انتظار نبود.

انتشار نسخه انگلیسی رمان گرافیکی «ارشیا»

دومین جلد از رمان های گرافیکی «ارشیا» نوشته اشکان رهگذر، به زبان انگلیسی منتشر شد. به گزارش هنر آنلاین، نشر انگلیسی مارکوزیا به پیش از این مجموعه رمان های گرافیکی «جمشید» به نویسندگی اشکان رهگذر را به زبان انگلیسی و به دو شکل فیزیکی و آنلاین منتشر کرده بود، در ادامه همکاری اش با انتشارات استودیو هوپر خش، دومین جلد از رمان گرافیکی «ارشیا» را هم منتشر کرده است. رمان گرافیکی دو جلدی «ارشیا» با طراحی و تصویرسازی رسول رضایی جو که بر گرفته از شخصیت ارشیا، وزیر دربار جمشید شاه، در پویانمایی سینمایی «آخرین داستان» است، قصه دوران نوجوانی این شخصیت را روایت می کند.

شعری از عباس محمدی و آهنگ سازی عماد توحیدی ساخته شده است و با وام گرفتن از موسیقی بستکی و همراهی صدای رضا صادقی، فضای مثبت و آرامش بخشی را به شنونده منتقل می کند. این خواننده محبوب جنوبی، در دوره اوج کرونای، با انتشار آهنگ «به چیزی میشه دیگه»، هم، در انتقال فضای امیدوارانه و مثبت به خوبی عمل کرد و آلبوم تازه ای را نیز در راه انتشار دارد.

گل به خودی روز به بمانی

روز به بمانی یکی از با سابقه ترین ترانه سراهای کشور محسوب می شود که چند سالی است به دنیای خواننده ها ورود کرده است. آهنگ «گل به خودی» که به تازگی منتشر شده، با ترانه و صدای روز به بمانی و آهنگ سازی امین قباد، جدیدترین آهنگ این خواننده و تیتراژ اول سریال نمایش خانگی «ملکه گدایان» است. فضای این آهنگ همان طور که از نامش پیداست، بیشتر به دنبال خلق احساسات شخصی و فردی است. نکته مشترک آثاری که روز به

باهیجان است، شاید ریسک بزرگی باشد.

فانوس دریایی رضاصادی

آهنگ «فانوس دریایی» با صدای رضا صادقی، تیتراژ برنامه ای تلویزیونی با همین نام است. جالب این که این برنامه به روایت و تصویرگری ظرفیت های بندری و دریایی کشور مان می پردازد و انتخاب رضا صادقی که خواننده ای بر خاسته از جنوب کشور و همسایه با دریاست، برای این تیتراژ هوشمندانه به نظر می رسد. این آهنگ با

جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، با سالار عقیلی همکاری کردند. آهنگ «سفیر عشق»، تجربه جدیدی برای سالار عقیلی است؛ او این آهنگ را برای یک بازی رایانه ای به همین نام که توسط جوانان ایرانی تولید و توزیع شد، خوانده است. این آهنگ را می توان در ردیف تیتراژ خوانی های سالار دانست؛ منتها در یک حوزه متفاوت قرار داد. «سفیر عشق» مانند اغلب آثار این خواننده در فضای ملی-میهنی رقم می خورد، اما نکته این که انتخاب این آهنگ برای بازی رایانه ای که معمولاً توام

بمانی با صدا و شعر خود منتشر می کند، تسلط بر اجرای کلمه و احساساتی است که خودش خلق کرده است. این خواننده در همین فاصله، آهنگ «علاج» را با شعر خودو آهنگ سازی میلاد پورقوه، برای سریال «ملکه گدایان» خواند.

فاتحه خوان من نوی سینا سرلک

نگاهی به کارنامه سینا سرلک کافی است تا متوجه تغییر فاز او در سال های اخیر شویم. تمرکز سرلک پیشتر بر موسیقی سنتی ایران بود، اما او در سال های اخیر بیشتر به موسیقی پاپ و تیتراژ خوانی در تلویزیون روی آورده است. نام سرلک بعد از همخوانی با محسن چاوشی، در قطعه های «کجایی» و «افسار»، مربوط به سریال نمایش خانگی شهرزاد، بیشتر بر سر زبان ها افتاد. آهنگ «فاتحه خوان من نوی» سرلک با شعر مولانا و آهنگ سازی سعید رضایی را می توان در ردیف تلاش های این خواننده برای پیدا کردن سبکی در موسیقی پاپ دانست که البته بی شباهت به ریتم خوانی محسن چاوشی در آثارش نیست. به هر حال، آهنگ جدید سرلک را می توان در ردیف آثار پاپ متوسط و خیلی معمولی پاپ قرار داد.

